

Η ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

TΟ ζήτημα τῆς ἀθρόας μεταναστεύσεως, ιδίᾳ ἐκ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐγένετο πολλάκις ἀντικείμενον μακρῶν συζητήσεων ἐν τε τῷ τύπῳ καὶ τῇ Βουλῇ. Η περιγραφὴ τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν στερήσεων, ἃς ὑφίστανται οἱ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ τὸ πρῶτον ἀποβιβάζόμενοι μετανάσται, αἱ ἀπογοητεύσεις ἐκείνων οἵτινες προσεδόκων ὅτι θὰ εὕρισκον ἀκόπως ἄφθονον τὸν χρυσὸν ἐν τῇ νέᾳ τῆς ἐπαγγελίᾳς γῆ ἡματίας ἀπεβιβάζοντο ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ μακρυνὸν ταξείδιον μεθ' ὅλων τῶν ταλαιπωριῶν αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀπόστασις ἣτις τίθεται μεταξὺ τοῦ γαλανοῦ τῆς γενννετέρας γῆς οὐρανοῦ καὶ τοῦ τῆς θετῆς, ἀντὶ νὰ μειώσωσι τὸ ῥεῦμα τῆς μεταναστεύσεως, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνουσιν αὐτό, φρονῶ δὲ ὅτι δὲνεῖμαι μακρὰν τῆς ἀληθείας ὑπολογίζων ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαπενταετίαν πλείονες τῶν δεκαπεντακισχιλίων Ἑλλήνων φεύγοντες τὴν πατρίδα αὐτῶν ἐζήτησαν πόρον ζωῆς ἐν τῇ φιλοξένῳ τοῦ Βασιγχτῶνος χώρᾳ. Ἀρχαιόθεν οἱ "Ἑλληνες ἡσαν ῥίψοχινδυνοι·" ἡ θάλασσα ἡ ὡκεανὸς δὲν ἐμπνέει φόβον εἰς τὸν ποιμένα ὅστις ἐγκαταλείπει τὴν ἐπὶ τοῦ Ταύγετου καλύβην του καὶ πωλεῖ τὰς αἰγάς του, ὅπως πληρώσῃ τὸ ἐκ διακοσίων περίπου φράγκων εἰσιτήριον του ἐκ Πειραιῶς μέχρι Νέας Υόρκης· τὰ βουνώδη τοῦ ὡκεανοῦ κύματα, ἡ πολυήμερος ἐν τῷ ἀσφυκτικῷ τοῦ ἀτμοπλοίου κύτει διαμονή, ὁ πρὸς τὴν ἄγνωστον γῆν πλήρης βασάνων πλοῦς του ἔχουσί τι τὸ μυστηριῶδες, ὅπερ ἀκατατάχέτως τὸν ἐλκύει, τὸν σύρει καὶ τὸν καταπείθει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πενιχρὰν αὐτοῦ ἐστίαν, μητέρα, σύζυγον, τέκνα, ἀδελφήν, συγγενεῖς καὶ φίλους εἰς τὸ χωρίον του καὶ τὸν ρίπτει ἐν ἰλιγγιώδει ταχύτητι εἰς τὰς δόδους καὶ τοιόδους τῆς μητροπόλεως τοῦ Νέου Κόσμου, τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Τί τὸν ἐνδιαφέρει ἡ ἄγνοια τῆς Ἀγγλικῆς ἢ ἐὰν ἡ μικρὰ αὐτοῦ περιουσία ἐξηντλήθη εἰς τὸ ταξείδιον του; μήπως ὁ ἐξάδελφός του ἢ ὁ θεῖος του ἢ ἄλλος τις πατριώτης ἢ συγγενής του, ὅστις ἐπεμψε πέρυσι ἐκ πόλεως τινος τῶν ἐνδον τῆς Ἀμερικῆς πέντε ἢ δέκα λίρας εἰς τὴν

γραῖαν μητέρα του, δὲν ἀπεβιβάσθη εἰς Νέαν Υόρκην ἐξ ἴσου ἀδαής τῆς γλώσσης, στερούμενος ὅπως αὐτὸς τῶν μέσων τῆς διατροφῆς διὰ μίαν κανὸν ἡμέραν; ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνος ἡδουνήθη νὰ καταστίσῃ «κατάστημα» καὶ νὰ γίνη «ἔμπορος» καὶ νὰ ἔκμαθῃ τὴν Ἀγγλικὴν, διατὶ ὅχι καὶ αὐτός; Οὐδὲν λογικώτερον. Καὶ οὕτω ὁ εἰς ἀκολουθεῖ τὸν ἄλλον καὶ ἀνὰ δύμαδας πεντήκοντα ἦ ἔκατὸν ἀπέρχονται εἰς τὴν εὐδαίμονα τῆς Ἀμερικῆς γῆς καὶ ἐρημοῦνται τὰ χωρία καὶ αἱ χωμοπόλεις τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐν πολλοῖς ἐξ αὐτῶν δὲν διαιτῶνται σήμερον ἦ γέροντες καὶ ἀνάπτηροι, γυναικεῖς καὶ μείρακες, ἀποκλειστικὸν θέμα τῆς συνομιλίας τῶν ὅποιων εἰς τὰ προαύλια τῶν ύπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐγκαταλειφθέντων οἰκισκῶν καὶ καλυβῶν εἶνε ὁ ἐν Σικάγῳ, Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, Βοστώνῃ ἦ Νέᾳ Υόρκη ἔργαζόμενος πατέρος, υἱὸς ἦ ἀδελφός.

Οτε πρὸ εἰκοσαπενταετίας ἀπεβιβάσθην εἰς Νέαν Υόρκην, εἰκοσαετὴς τότε ἐγώ, ἀμφιβάλλω ἐὰν ὑπῆρχον εἴκοσι καὶ πέντε Ἑλληνες ἐν τῇ πόλει ἐνθα σήμερον ὑπάρχει Ἐλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ἐν ἦ ἐκδίδεται Ἐλληνικὴ ἐφημερίς. Ὑπῆρχον ἀλγθῶς ἐμπορικοὶ τίνες οἵκοι, ἦ κλάδοι μᾶλλον τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐλληνικῶν καταστημάτων, ἀλλὰ δυστυχῶς, δι’ οὓς λόγους περιττὸν νῦν νὰ ἔξετάσω, ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου διελύθησαν, ἐπανέκαμψαν δὲ εἰς τὰ ίδια οἱ διευθυνταὶ ἦ ἐδέχθησαν θέσεις ὑπαλλήλων εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ μεγάλου οἴκου τῶν ἀδελφῶν Ράλλη. Οἱ Πετροχόκινοι, οἱ Ἀγέλαστοι, οἱ Γαλάται, οἱ Φακίραι, οἱ Καλβοκορέση, οἱ Νεγρεπόντε, οἱ Πιτσιποί, οἱ Ροδοκανάκαι καὶ τόσοι ἄλλοι οἵτινες ηὐδοκίμησαν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ρωσσίᾳ ἦ Γαλλίᾳ καὶ οἵτινες ὀλίγον κατόπιν τοῦ ἀνθενωτικοῦ πολέμου τῶν Ἡν. Πολ. ἐγκαθιδρύθησαν ἐν Νέᾳ Υόρκη, ἦ Νέᾳ Ὁρλεάνη, ἡναγκασθήσαν βαθμηδὸν νὰ κλείσωσι τὰ γραφεῖα των καὶ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ίδια. Ἰσως διότι οἱ Ἀμερικανοὶ ὅμολογουμένως ὡς ἔμποροι εἶτα ιδιαίτεροι ἡμῶν καὶ δὲν ὑπῆρχε τὸ στάδιον ἐκεῖνο τῆς ἀνανανούντος φύσης τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν εὐφυΐας, ὅπερ εἰς παρελθόντας χρόνους εὗρισκον πρῶτοι οἱ Ἐλληνες μετανάσται ἐν Ρωσσίᾳ, Ἀγγλίᾳ ἦ ταῖς παραδυναμείοις χώραις. Άλλ’ ἐνῷ ἀφ’ ἐνὸς εἰς μεγάλας ἐμπορικὰς ἐπιγειερήσεις βαμβάκων, σιτηρῶν ἦ πετρελαίων οἱ Χῖοι ἀπετύγχανον ἐν ταῖς Ἡν. Πολ. οἱ Πελοποννήσιοι, οἱ Θεσσαλοί, οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ νησιῶται ἐν μικροτέραις ἐργασίαις ἔθετον καὶ θέτουσι τὰ θεμέλια ἐντίμων καὶ προσδοδοφόρων ἔργασιῶν, αἰτινες ἀν δὲν ἀναδείξωσι Ζαρίφας, Βαλλιάνους ἦ Ζάππας, ἐν τούτοις ἀναδεικνύουσι βαθμηδὸν ἄνδρας, οἵτινες ύπὸ πολλὰς ἐπόψεις θέλουσιν ἀποβῆ ὀφελιμώτεροι καὶ κοινωφελέστεροι εἰς τὴν πατρίδα, ἐκ τῆς ὅποιας οὐδέποτε ἀποξενοῦνται. Μεταξύ τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον

διεσπαρμένων Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν οὐδεμίᾳ ἔδειξε μείζονα γενναιοδωρίαν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν ἀνάγκας ὅσον αἱ ἀνὰ τὰς διαφόρους πόλεις τῶν Ἡν. Πολ. ἐγκοτεστημέναι λαμβανομένων ὑπ' ὅψει τῶν μέσων ἢ διαθέτουσιν οἱ πρὸ τινῶν μόλις ἐτῶν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν δημοκρατίαν ἀποκατασταθέντες. Οἱ διάφοροι ἔρανοι οὓς ἡ «Ἀτλαντὶς» ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς ἐπεχείρησε καὶ καθ' οὓς ἔκατοντάδες χιλιάδων δραχμῶν συνελέγησαν, εἶναι ἐπαρκῆς ἔνδειξις τῆς ἀγάπης ἦν πρὸς την φίλην πατρίδα τρέφουσιν οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἐλλήνες. Ως ἄποικος ὁ Ἐλλην ὑπὸ Ἀμερικανικὴν ἄποψιν δὲν εἶναι ἐπιθυμητός, διότι δὲν ἐγκαθιδρύεται μονίμως ἐν τῇ χώρᾳ ὡς ὁ Γερμανὸς ἢ ὁ Σουηδός, δὲν ἐπιδίδεται εἰς τὴν γεωργίαν οὔτε εἶναι «τεχνίτης». Άμα ἔξοικονομήσῃ μικρόν τι κεφάλαιον, ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατρίδα του ἐν τῷ μέσω τῆς οἰκογενείας του ἢν διέθεψεν ἐφ' ὅσον εἰργάζετο ἐν Ἀμερικῇ, ὅταν δὲ πολιτογραφῆται Ἀμερικανός, τὸ πράττει ὑπὸ τὴν εσφαλμένην ιδέαν παρὰ πολλοῖς τῶν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀπερχομένων Ἐλλήνων ὅτι μία ξένη ύπηρούτης οἰαδήποτε καὶ ἀνὴρ τῷ ἔξασφαλίζει μείζονα προστασίαν τῆς Ἐλληνικῆς. Ἀποκηρύττων ἐνόρκως καὶ ἐν μέσω τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὴν πατρίδα ἢ τὸν βασιλέα του δὲν συνεπάγεται τοῦτο ὅτι καὶ πράγματι ἀποκηρύττει αὐτὴν καὶ ὅτι εἰς τὸ ἔξης μόνον τὴν θετὴν θέλει ἀναγνωρίζει καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὰ ὅπλα ἥθελε λάθει κατὰ τῆς γεννετείος, ὡς ὁ Ἀμερικανὸς πολιτογραφούμενος Γερμανός, Σουηδός ἢ Ἰσλανδός. Ο Ἐλλην, καὶ πολίτης Ἀμερικανὸς ὥν, εἶναι πάντοτε Ἐλλην, ἐν τισι δέ πειστάσεσιν εἶναι καύγημα τοῦ Ἐλληνος, τοῦ ἐκ γενετῆς καὶ πατροπαραδότως δημοκρατικοῦ, ὅτι ἔσχε τὴν ύψηλὴν τιμὴν νὰ πολιτογραφηθῇ Ἀμερικανὸς πολίτης λατεύων σὺν τῇ κυανολεύκῳ, ἥτις τῷ ἐνθυμίζει τὸν γαλανὸν τῆς πατρίδος του οὐρανόν, καὶ τὴν διάστερον ἥτις τῷ ἀναπολεῖ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀρχαίας Ἐλληνικῆς δημοκρατίας ἐφ' ὧν ἐρείδεται ἡ μεγάλη τοῦ Νέου Κόσμου γνησία αὐτῆς θυγάτηρ: συμμορφοῦται ταχέως πρὸς τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς θετῆς αὐτοῦ πατρίδος καὶ ἀναπνέων τὸν καθαρὸν τῆς ἐλευθερίας ἀέρα ἐν μέσω τῆς μᾶλλον ἀνεπτυγμένης κοινωνίας καθίσταται σπουδαῖος παράγων ὅτε ἐπανακάμπτων εἰς τὴν πατρίδα φέρει μεθ' ἔκυτοῦ οὐχὶ μόνον τὰ χρυσᾶ τῆς Ἀμερικῆς δολλάρια, ἀλλὰ καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πάντα ἐκεῖνα τὰ προσόντα, ἀτινα προσκτῶνται κατόπιν πολυχρονίου ἐν πεπολιτισμένῃ χώρᾳ διαμονῆς.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐλλήνων ἐπεδόθησαν εἰς τρία κυρίως εἰδὴ ἐμπορίου: τὴν ζαχαροπλαστικήν, τὸ ἐμπόριον τῶν ὀπωρῶν καὶ τὸ τῶν ἀνθέων. Ἀποβιδαζόμενος ὁ μετανάστης γρη-

σιμοποιεῖ τὰ ὄλιγα ἐναπολειφθέντα αὐτῷ χρήματα εἰς ἐνοικίασιν ἢ ἀγορὰν χειραμάξης. ἐφ' ἣς θέτει ὄλιγα μῆλα ἢ ροδάκινα μὲ εἰ-
δοποίησιν ὅτι πωλοῦνται τόσα ἔκατοστά του δολλαρίου ἔκαστον.
Δὲν ἔχει ἀνάγκην γνώσεων τῆς Ἀγγλικῆς διότι πατριώτης τις,
συνήθως μεταπόρτης ὀπωρῶν, τῷ ύπεδειξε τὸν τρόπον πῶς νὰ προ-
μηθευθῇ τὴν χειραμάξαν ἀπὸ ἄλλον "Ἐλληνα καὶ τὰς ὀπώρας ἀπὸ
τὸν ἴδιον, μετὰ τῶν πωλητῶν του δὲ οὐδέποτε ἔρχεται εἰς συ-
διάλεξιν" ὁ διερχόμενος Ἀμερικανὸς βλέπει τὴν τιμὴν, λαμβάνει
μόνος του τὸ μῆλον ἀφίνων ἐπὶ τῆς χειραμάξης τὴν ἀξίαν καὶ
ἀπέρχεται. "Αμα ὡς ὁ τίμιος καὶ ύπομονητικὸς μετανάστης ἔξο-
κονομήσῃ ὄλιγα δολλάρια ζητεῖ γωνίαν τινὰ περαστικῆς ὅδου ὅπως
τοποθετήσῃ μονίμως μικρόν τι παράπηγμα, ἐὰν δὲ εἴναι εὔτυχης
καὶ εὐρῇ καλὴν γωνίαν πρὸς συμφέρουσαν τιμὴν μεταβάλλεται απὸ
φερεοίκου εἰς μόνιμον ἔμπορον. Πρότερον οἱ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
ὅδῶν ὀπωροπῶλαι ὡς καὶ οἱ διὰ τῶν χειραμάξῶν ἥσαν Ἰταλοί,
ἄλλα παραγκωνισθέντες ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν Λακώνων ἐγκα-
τέλειψαν τὸ ἔδαφος καὶ οὕτω ἀσφαλῶς δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι
ἐν ταῖς μεγαλουπόλεσι τῶν Ἡν. Πόλ. αἱ γωνίαι τῶν κυριωτέρων
ὅδῶν κατέχονται νῦν ὑπὸ Ἐλλήνων. Παραπλεύρως τῆς γωνίας ἢ
πλησίον αὐτῆς κείνται συνήθως καταστήματα ἐμπορικὰ ἢ οἰνοπνευ-
ματοπωλεῖα, δὲν παρέρχεται δὲ πολὺς χρόνος καὶ ὁ ἐν τῇ γω-
νίᾳ "Ἐλλην καταλαμβάνει διαμέρισμά τι τοῦ καταστήματος
παραγωρῶν τὴν γωνίαν εἰς ἄλλον, ἐκ τοῦ διαμερίσματος δὲ ἀμα ὡς
κερδίσῃ ἀρκετά, ἀποβαίνει «καταστηματάρχης» ἥτοι ἐνοικιάζει
ὅλοκληρον μαγαζεῖον, ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἐναρθρύνεται νὰ βλέπῃ χρυ-
σοῖς γράμμασι τὸ ἔξαμεροικανισθὲν ὄνομά του. Οὕτω οἱ Παπαδόπου-
λοι, οἱ Ἀναγνωστόπουλοι, οἱ Στεφανόπουλοι κτλ. μεταβάλλονται
εἰς Papas, Anagnos, Stevens κτλ οἱ Παναγιώται εἰς Peter, οἱ
Δημήτριοι εἰς James κτλ. Ὁ νέος καταστηματάρχης James Pa-
pas π. χ. ἥτοι ἔξελληνιζόμενον Παναγιώτης Παππαδόπουλος, δὲν
εἴναι ἔτι εὐχαριστημένος μὲ τὴν ἔξέλιξιν ἢν ύπέστη καὶ τὴν ὄι-
ζικὴν μεταμόρφωσιν ἀφ' ὅτου ἐγκατέλειψε τὴν πατρικὴν καλύ-
θην. Ὄνειροπολεῖ καὶ δεύτερον κατάστημα. Ἀφίνων πρόσκαιρον
διευθυντὴν τὸν ἀδελφὸν ἢ ἔξάδελφόν του, ὃν ἰδίαις δαπάναις ἔφερεν
ἔξ "Ἐλλάδος, περιηγεῖται τὰς γείτονας πόλεις καὶ ἐπὶ τέλους εύ-
ρισκει κατάλληλόν τι οἰκημα, ὅπερ ἀμέσως μεταβάλλεται εἰς
«χλάδον» τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος· ἔκει τοποθετεῖ τὸν ἀδελ-
φὸν ἢ ἔξάδελφον ἢ πατριώτην καὶ μεταβάλλει τὴν ἐπωνυμίαν εἰς
James Papas καὶ Συντροφία, ὅταν δὲ μετὰ ἐν ἢ δύο ἔτη οἱ ἀδελ-
φοί ἢ οἱ συγγενεῖς οὓς ἔφερεν ἔξ "Ἐλλάδος γίνωσιν ἵκανοι νὰ διευ-
θύνωσι τὰς ἐργασίας του, ἐπιχειρεῖ τὸ εἰς τὴν πατρίδα ταξιδίον

του, ύπερήφανος εύλογως διὰ τὰ ὅσα κατώρθωσεν ἐντὸς πέντε ἡ τὸ πολὺ ἔξ έτῶν. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἀκολουθεῖ ὁ ζαχαροπλάστης καὶ ὁ ἀνθοπώλης "Ελλην. Εἰς πολλὰς πόλεις τῶν Ἡν. Πολ. θέλετε εὑρεῖ ὅτι τὰ ἄριστα καὶ καθαρώτατα ζαχαροπλαστεῖα, τὰ μετὰ μείζονος καλαισθησίας ηύπρεπισμένα ἀνθοπωλεῖα καὶ τὰ πλουσιώτερα ὀπωροπωλεῖα ἀνήκουσιν εἰς "Ελληνας εύδοκιμήσαντας χάριν εἰς τὴν φιλοπονίαν, χρηστότητα καὶ ἐπιμέλειαν αὐτῶν. Τὰ ἐν Βοστῶνι καταστήματα τῶν κ.κ. Ἀλεξάνδρου Σταυροπούλου καὶ Ἀνδρέα Γόνυναρη, Βασιλ. Μπετσαζᾶ τὰ ἐν Πιττσβούργῳ καὶ ἄλλαις πόλεσι τοῦ κ. Ἀριστείδη Σουρλᾶ, τὰ ἐν Charleston τῆς Νοτίας Καρολίνας τοῦ κ. Σπυρίδωνος Σκιαδαρέση, τὰ ἐν Nila τῆς πολιτείας Ohio τῶν κ.κ. Γεωργίτσου, τὰ ἐν Utica τοῦ κ. I. Γεωργίτσου, τὰ ἐν διαφόραις πόλεσι τῆς Πενσυλβανίας τῶν κ. Ἰωάννη Τσετσέρη, Ἰωάννη Μπενέκου καὶ τόσων ἄλλων, ὃν τὰ ὄνόματα λησμονῶ, τὰ ἐν Nέα Υόρκῃ ἄριστα καὶ καλλιτεχνικώτατα ηύπρεπισμένα ἀνθοπωλεῖα τοῦ κ. Γεωργίου Γιάτρα, τὰ ἐν Σικάγῳ τοῦ κ. Μοσχονησιώτου, τὰ ἐν Birmingham ὀπωροπωλεῖα ἡ ζαχαροπλαστεῖα τοῦ κ. Κοντορούπη, τὰ ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῶν κ. Καμαρηνῶν, Βάμβαλη καὶ ἄλλων, τὰ ἐν Χαβάννα τῆς Γεωργίας τῶν κ. Π. Κονιδοπούλου καὶ Βερούχη, τὰ ἐν Reading τῆς Πενσυλβανίας τοῦ κ. Χούλη, τὰ ἐν Φιλανδελφείᾳ μεταξὺ τῶν ἀρίστων τῶν κ.κ. I. Φαρμάκη, Οίκονομάκη, Γεωργίτσου, τὰ ἐν Galveston τοῦ κ. Ἀθ. Μενούτη, τὰ ἐν Nέα Υόρκῃ τοῦ κ. Γρίμεαλη, Γενοβέζου καὶ τόσων ἄλλων, τὰ ἐν Gineinati τοῦ κ. Δράννα, Κωστάκου καὶ ἄλλων· τὰ ἐν Toledo τοῦ κ. Μανούσου καὶ Βουρνάκη· τὰ ἐν Σικάγῳ πλεῖστα ὅσα ἐν γένει δὲ ἀπὸ τῆς Ὁρλεάνης μέχρι τοῦ Montreal τοῦ Καναδᾶ καὶ ἀπὸ Nέας Υόρκης μέχρι τῆς Βικτωρίας τῆς Βρεττανικῆς Κολομβίας παμπληθῆ παραδείγματα εύρισκονται τῆς φιλοπονίας καὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ελλήνων. Δὲν ὑπάρχει πόλις, κωμόπολις ἡ χωρίον ἐν ταῖς Ἡν. Πολ. ἐν τοῖς ὅποιοις δὲν θέλετε εὑρεῖ "Ελληνα ἀνθοπώλην, ὀπωροπώλην ἡ ζαχαροπλάστην, πολλοὶ δὲ τούτων διεξάγουσιν ἐργασίας ἀνερχομένας εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας δολαρίων κατ' ἔτος ἀπολαμβάνοντες τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ κατὰ χιλιάδας κατ' ἔτος ἀποστελλόντων τὰ δολλάρια εἰς τὰς ἐν τῇ πατρίδι οἰκογενείας των.

Τοιαῦτα εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταναστεύσεως, καθ' ἡς πολλὰ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δημοσιεύονται. Ὁ χῶρος δὲν μοι ἐπιτρέπει ὅπως ἔξετάσω ἐνταῦθα τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως ὑπὸ τὴν κοινωνικὴν ἡ ἐκπολιτιστικὴν αὐτοῦ ἔποψιν, ἀριθήλως ὅμως τὰ προκύπτοντα ἐξ αὐτῆς ἀγαθὰ μόνον οἱ

έθελοτυφλοῦντες δυστροποῦσι νὰ ἀναμολογήσωσι. 'Εν 'Ελλάδι ὁ 'Ελλην ἔχφαυλίζεται ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως η̄ ἔνεκα τῶν κοινωνικῶν προλήψεων δὲν ἀναπτύσσεται ὅπως εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἴδια δὲ ὅπως ἐν ταῖς 'Ην. Πολ. 'Εκ τῶν δεκαπεντακισχιλίων 'Ελλήνων οἵτινες κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαπενταετίαν ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Βορείου 'Αμερικῆς βεβαίως ἀπαντες δὲν ηὔδοξιμησαν, ἀδιστάχτως ὅμως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐδοκιμησάντων εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτερος τῶν εἰς ἄλλας χώρας ἀπελθόντων, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι οἱ δεκαπεντακισχιλίοις οὗτοι νέοι 'Αργοναῦται ἔμενον ἐν 'Ελλάδι πόσοι ἄρα γε ἔξ αὐτῶν θὰ ηὔδοξιμουν; Οι ἐν 'Αμερικῇ ἀποτυγχάνοντες εἶναι μόνον οἱ ὀκνηροὶ καὶ οἱ φυγόπονοι η̄ οἱ φύσει ἀνεπίδεκτοι βελτιώσεως η̄ ἀναπτύξεως. 'Ο μεταβαίνων εἰς 'Αμερικὴν μὲ πρόθεσιν νὰ ἔργασθῃ, ὁ λησμονῶν τὰ καφενεῖα καὶ τὰ ἡθη τοῦ τόπου του καὶ ὁ ἐναγκαλιζόμενος δῑ ἀμφοτέρων χειρῶν τὸ ἔργον του, οἰονδήποτε καὶ ἀν η̄ τοῦτο, θέλει ἐπιτύχει! Οὐδαμοῦ ἀλλοῦ δύναται νὰ εὕρῃ πόρον ζωῆς ἀν δὲν εὐρῇ τοῦτον ἐν 'Αμερικῇ οὐδαμοῦ ἀναγνωρίζεται καὶ ἔκτιμαται η̄ ικανότης καὶ η̄ χρηστότης ὅσον ἐν 'Αμερικῇ. 'Ισως ἀν ἀρχῆθεν διηγολύνετο καὶ ἐνεθαρρύνετο η̄ μετανάστευσις εἰς τὰς 'Ην. Πολ. Θὰ εἴχομεν σήμερον καὶ χρηστοτέρους πολιτας ἐν 'Ελλάδι καὶ κάλλιον τοῦ νῦν ὑφισταμένου καὶ σεσηπότος πολιτεύματος τοῦ ὑπευθύνου τῆς νῦν καταστάσεως.

Κηφισσία, Αύγουστος 1897.

ΣΟΛΩΝ Ι. ΒΛΑΣΤΟΣ

Χαμένη ὁμοιοκαταληξία

Νεαρὸς ποιητής, δειλός, σενεσταλμένος, ἀπαγγέλλει εἰς τινὰ φιλικὴν αἰθουσαν ποίημα, ὅπερ ὁ ἴδιος συνέθεσεν.

φιλικήν αἰδούσαν ποιημά, οὐκέτι τοι γένεται
·Αλλ' εἰς τὸ μέσον στροφῆς τίνος, εἴτε ἐκ τῆς συγχινήσεως εἴτε
καὶ δι' ἄλλην φυσιολογικὴν αἰτίαν, ἀφίνει ἀπροσέκτως να τῷ δια-
φύγη χρότος τις, ὅλως ἀσχετος πρὸς τὴν ὥδην του, καὶ σταυρα-
ἄλαλος καὶ πειριδεής.

αλος και περισσης.
Αλλ οιχορέσποινα δια να κολάσῃ το πρᾶγμα :

— "Ε ! τῷ λέγει, περιτὸν νὰ ζητῆτε τὴν ὁμοιοχαταληξίαν...
ἔτη δὲν ἔχεται!... ἔχακολουθήσατε !!